

en Ubetydelighed, hvortil der ikke bør tages Hensyn. Udvalget indstiller altsaa Krigsminister Thomsens Valg til Godkjendelse.

Da Ingen ønskede at udtale sig angaaende den saaledes gjorte Indstilling eller forlangte Afstemning over denne, blev Valget af Krigsminister Thomsen godkjendt uden Afstemning, og Edsformularen blev tilfjættet det nyvalgte Medlem til Underkrift.

Man gif derefter til den under Nr. 2 paa Dagsordenen opførte Sag, som var:

Fortsettelse af anden Behandling af „Forflag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1873 til 30te April 1874.“

Det Affnit, der fattedes under Forhandling, omfattede Lovforslagets § 22 (se Tillæg A. Sp. 111—18) og § 25 Nr. 14—18 (se sammesteds Sp. 141—42) med de dertil stillede Ændringsforslag (se Tillæg B. Nr. 64—75, Sp. 377—80, jfr. sammesteds Nr. 143—57, Sp. 273—80 og Nr. 94—104, Sp. 383—84, jfr. sammesteds Nr. 201—10, Sp. 325—28).

Ordføreren (Berg): Til det ordinære Budgets § 22 have Udvalget og dets Flertal ikke fundet Anledning til at stille noget som helst indgribende Ændringsforslag. De Ændringsforslag, som ere af den Natur, ere stillede af et Mindretal, og det væsentligste af dem findes under Nr. 65. Ændringsforslaget under Nr. 64 gaar ud paa at stryge et forlangt Lønningsstillæg til Direktøren for Krigsministeriet, idet Udvalget ikke kan erkjende, at en saadan Forandring er begrundet i Lønningsbestemmelserne. Ændringsforslaget under Nr. 65 skal jeg forbigaa, indtil Mindretallet selv har motiveret det. Under Nr. 66 har Udvalget enstemmig foreslaaet at negte Bevilling til at indkalde Forstærkningen i Nar. Jeg tror ikke, at jeg behøver nærmere at begrunde dette. Flertallet af de tidligere Finantsudvalg har jo været stemt i den Retning, og naar nu alle Medlemmer af Udvalget have sluttet sig dertil, maa det jo væsentlig ligge i, at Revisionen af Hærloven staar for Døren. Forlaget under Nr. 67 er kun en Berigtigelse med Hensyn til Lønningsfakterne for Lægerne, stillet af Krigsministeren og tiltraadt af Udvalget. Forlaget under Nr. 68 hører forsaavidt sammen med Nr. 65 og er stillet af et Mindretal. Jeg skal ligeledes forbigaa det, indtil Mindretallet har udtalt sig. Under Nr. 69 er der ligeledes stillet et Forflag af den ærede Krigsminister, hvilket er en Retteelse efter en nærmere Undersøgelse af en Specifikation af Udgifterne ved Rekognosceringsøvelser ved Officerskolen. Jeg har heller Intet derved at bemærke. Forlaget under Nr. 70 til-

hører ligeledes det af mig nævnte Mindretal. Under Nr. 71, 72, 73 og 74 findes der 4 mindre indgribende Ændringer angaaende nogle Medfættelser ved de forlangte Byggebeløb. Jeg tror ikke, at jeg behøver at opholde mig ved disse Forflag, medmindre den høitærede Krigsminister bestemt vil modfætte sig dem, og da kan jeg udtale mig nærmere derom. Kun skal jeg med Hensyn til det sidste af dem bemærke, at det Beløb, der er forlangt, og som man foreslaar at negte, er foreslaaet i det Viemed at tage Kirken paa Frederiksberg Slot til definitivt Benyttelse for et Bibliothek. Det har Udvalget ikke troet rigtig, og derfor er der udtalt i Betænkningen, at en Brug af Kirkelokalet, der foregriber mulig anden Anvendelse, kan Udvalget ikke billige. Angaaende det sidste Ændringsforslag til denne Paragraf, nemlig Nr. 75, hvor Krigsministeren forlanger 1,500 Rd. til et Plankværk ud til Prindsessøgade, har Udvalget ikke udtalt sig i Betænkningen. Sagen er nemlig den, at man savnede nogle Aktstykker, som vare gaaede tilbage fra Udvalgets Arkiv til Ministeriet, og de vare ikke komne tilstede for Udvalget, inden det afgav sin Betænkning. Nu ere de komne, og jeg skal da udtale min Opfattelse af dette Spørgsmaal, men jeg kan ikke gjøre det som Udvalgets Ordfører, idet Udvalget ikke har haft Leilighed til at konferere om Sagen. Forlangendet staar efter min Opfattelse i Forbindelse med den Kontrakt, som Krigsbestyrrelsen har sluttet med Havnebestyrrelsen eller et privat Selskab — hvad man vil — angaaende Anlægene paa Refshaleøen. Man vil erindre, at man ifjor havde en Debat under Tillægsbevillingsloven angaaende Noget, der kaldtes Refshaleøen. Det er nu vedblivende min Opfattelse, at navnlig Indevrigsministeriet og ogsaa Krigs- og Marineministeriet have begaaet en Uvovlighed ved i 1865 at indgaa paa en Kontrakt, hvorved det overlod Kjøbenhavnns Havn en Staten tilhørende Grund, og at denne Uvovlighed er forøget ved den ifjor afsluttede Tillægskontrakt, der gav et Slags Sanktion paa, at Havnebestyrrelsen folgte en Del af denne paa Statens Grund dannede D. for en betydelig Sum til et privat Selskab og overlod dette paa en Del af Fæstningsterrainet omkring Nyholm at anlægge en Dei. Paa en Strækning af denne Dei langsmed Artillerikaserne Grund skulde det vedkommende private Selskab opføre et Plankværk af 8 Fods Høide hen til Kronprindsessøgade, og i Forlangelse af dette Plankværk ønsker nu Krigsministeren at faae et lignende Segn for 1,500 Rd. ud mod Prindsessøgadens Forlangelse for derved at gjøre Skjel mellem Marineministeriets og Krigsministeriets Grund. Hovedsagen skal jeg ikke komme nærmere ind paa; denne Sag staar jo fra Representationens Side hen, indtil man engang finder det beleiligt at tage det Spørgsmaal op. Jeg kan ikke antage, at en saadan Transaktion, under hvilken Form den end er foregaaet, kunde finde Sted fra Regeringens Side uden Bevillings-